

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gl., za pol leta 1 gl., za četrto leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

K volilni preosnovi.

Volilni red je v raznih državah različno razdeljen. V nekterih vladajo zgodovinske skupine. Slojevi, kateri so si že iz davnih časov prisvojili več ali manj veljave, imajo tudi svojemu javnemu vplivu in javni veljavi primerno volilno pravico. Take zgodovinske skupine so se n. pr. delile po znamenitejših stanovih.

Draga vrsta volilnih pravic pa se ne ozira na zgodovinske stanovne skupine popolnoma nič. Vse te stanovne in njihov vpliv je v teh državah pomel zgodovinski veter. Tukaj se deli volilna pravica vsem državljanom gledé na ravnopravnost enakomerno. Le število volilcev odloči, koliko volilcev voli enega poslanca in koliko poslancev se sploh voli.

Naš volilni red ni izveden po nobenem teh načel, ampak je mešanica obeh volitvenih redov.

Zgodovinskega vpliva je pri nas volilna pravica plemenitašev - velikoposestnikov, nekaj sledi druge vrste ima volilna pravica mest in trgov, kjer voli 200.000, oziroma tudi 100.000 prebivalcev enega poslanca.

Znamenito je, da si je volilna ravnopravnost povsod tam osvojila tla in pridobila veljavo, kjer vlada dolžnost splošne vojaščine. Vsakdo mora biti vojak, zato se vsakdo vdeleži državnega vladanja s tem, da ima pravico voliti svojega poslanca.

Omenimo še, da se naš volilni red ozira tudi na visokost plačanih davkov, kdor več davka plačuje, ima tudi večjo pravico do volitve in sicer v tem oziru, da pri veliko plačevalcih voli tem manjše število volilcev svojega poslanca. Naš volilni red se tedaj pred vsem ozira na visokost davčnih dolžnosti, in ga za to imenujemo

volilno zastopstvo interesov in sestoji iz sledečih skupin, katerih voli vsaka svoje poslance.

1. Plemenitaši-veleposestniki in nekteri veliki davkoplačevalci 85 poslancev; 2. mesta, trgi, obrtniški in drugi kraji 116 poslancev; 3. trgovinske in obrtniške zbornice 21 poslancev; 4. občine 131 poslancev; vseh skupaj 353 poslancev. Najcenejša, takorekoč, je pri nas dosedaj volilna pravica petakarjev, ki plačujejo najmanj pet goldinarjev neposrednega davka.

Vsled tega je pri nas izključena od volilne pravice ogromna množina tistih davkoplačevalcev, ki plačujejo manj nego 5 gl. neposrednega davka, kar je velika krivica. Kajti vsak državljan ima iste državne dolžnosti, in navadno tem težje plačuje svoj manjši davek od 5 gl., kakor drugi, ki morda desetkrat toliko plačuje. Od podpetakarjev tedaj terjaja država iste ali primeroma osebno še večje žrtve, pravice pa jim ne da nobene. Razun tega je podpetakarjev ogromna večina, kateri skupaj gotovo najmanj toliko davka plačujejo, kakor ktera si bodi skupina ali morda celó toliko, kakor vse druge skupine.

Največa krivica našega dosedanega volilnega reda pa je krivična razdelitev poslancev. Štajerska n. pr. voli 23 poslancev. Slovencev na Štajerskem nas je skoraj polovica, a naših poslancev na Dunaji imamo samo tri. Kaj je temu krivo. Glavno besedo pri sestavi volilnega reda je imela nemška liberalna stranka, ki je znala in zmogla vse tako ukreniti, da Slovenci nikjer ne pridemo do besede, kakor nam gre. To razdelitev poslancev na posamezne kraje zovejo volilno geometrijo.

Tudi obrtniški delavci pogrešajo pri nas volilne pravice.

Pomisli je treba, da naša država mnogo čisla velike davkoplačilce. Ako pa se pomisli, da delavci bogatijo obrtnike-podjetnike, da so oni pravi vir bogastva za kapitaliste, da morajo plačevati tudi zavarovalnice in nosijo razun tega vsa osobna državna bremena, tedaj je njih izključba od volilne pravice že iz teh vzrokov krivična.

Glavne krivice našega volilnega reda so tedaj: 1. izključba podpetakarjev od volilne pravice; 2. krivična razdelitev, krivična volilna geometrija; 3. izključba delavcev od volilne pravice.

Vse te krivice našega volilnega reda so take, da jih nikomur ni več moči utajiti. Priznava jih vlada in priznava jih sleherna politična stranka.

In vendar se stranke ne morejo zediniti glede volilne preosnove. Toda, da smo pravični, koalirane stranke, kjer tudi po nekoliko sodelujejo naši poslanci — koaliranci — so se po dolgih mukah in težavah vendar le zedinile in podale belemu svetu svoj volilni načrt, kterega vroča želja je postati dejanski zakon.

Oglejmo si kakovost tega načrta. Volilni načrt se pred vsem skrbno ogiblje kake načelne preuredbe, ampak pusti stari volilni red popolnoma nedotaknjen, dodá mu samo neki malo-sečni dodatek.

Načrt pravi takole: v volilnih skupinah, 1. mest, trgov obrtniških in drugih krajev, in 2. občin so dosedaj imeli volilno pravico petakarji. Tem ostane tudi sedaj njihova volilna pravica nespremenjena kot prvi oddelek. Pač pa se iz teh dveh skupin ustanovi novi drugi oddelek podpetakarjev, vseh ki imajo občinsko volilno pravico in ki manj kakor 5 gl. davka plačujejo. Tukaj se razširi tedaj volilna pravica na podpetakarje.

LISTEK.

Tičja družba.

„Ni življenja brez težav“

Kdo bi pač mislil na življenja težave pri — tičjih. Saj nam je vendar dokaz in izraz največje brezskrbnosti, če pravimo: „Živi, kakor tiči pod nebom“. In staropisemske lepe besede nam pravijo: „Živite kakor lilije na polju in tice pod nebom, ki ne orjejo in ne sejejo, in so vendar tako lepo oblečene in zadovoljne.“

Vendar je našim ticam neselivkam, osobito drobnim pevkam, mnogo pretrpeti mraza in gladu v pozimskih časih; tice selivke pa morajo v nešteti množini dati drobno svoje življenje na daljnem potovanju. Mnogo jih ugonobé naravne nezgode, še več človeška poželjivost in nenastost, ki ne prizanaša niti najnežnejšim pevcem.

Vendar sedaj v dóbi zelenja so minile tičjemu življenju težave in stiske, veselo so se naselile tice na otoku zelenja, v senčnatem gozdu. Tam žive veselo, zadovoljno, breskrbno tičje življenje. Skrb jih je samo srečna skrb za nežni svoj zarod, kterega povelečujejo v najnežnejših spevih, učeč ga ob enem stare in velike pesmi svojih pradedov.

Tičje življenje se je človeku posebno omililo. Toliko nežnih in najlepših vezi, veže naše čustvo s tičjim življenjem! Zato mnogokrat polaga človek reke svojega srca in uma, svojo tugo, svoje nauke tičjemu spevu v izraz. Tudi si ve sam posnemati nauke iz tičjega življenja.

Tičke pod nebom lepo žvegljajo
Ino nam lepe nauke dajo!
Kak bi pravično, vedno živeli,
Večkrat si lepih pesmi zapeli.

Že od nekdanj ste si bili prijateljci človeška in tičja družba:

Tičja družba.

1.

Ščinkovec.

Tudi ti pri nas ostal si,
Vstrašil ni te mraz in glad?
Dobrim ti ljudem zaupaš,
Prideš k njim nevaljen svat.

Ščinkovec, oj sreča tebi,
Up zaman bil nije tvoj,
Mila roka tebe hrani,
Le pogum, nič se ne boji!

Smel na roko devi sedaš,
Jemlješ zrnca ž nje sladkó,
Sebi, nji veselje delaš . . .
Kaj ti dé tako ljubo?

Pride jug in ti jej pevaš
Prvi radost in pomlad,
Tam iz vej pod oknom njenim,
Kjer si zobal z rok ji rad.

Vse lepo! A ne zameri,
Zakaj vendar dopustiš,
Da se žena v jug odseli,
Ko pri nas ti mraz trpiš.

2.

Kos.

Sedaj pa bom vam jaz zapel,
Ki črno sukno mam!
Komu pa si čevlje dal? N. p.

Stari znanec, črni kos,
Srce zvesto ti imaš
Ter slovesa nam ne daš,
Ko sanem se vmakne voz.

Letaš, skačeš sem in tje,
Suknjo nosiš le temno,
Prsto sukno, a lepo —
Kakor to gosposki gre.

Krasen dan je prisvetil;
Tičji dom zeleni gaj.
V svoj me je izvabil raj —
Tičji zbor je takrat bil.

Srce v prsih mi razvnel
Pevci mili, vaš je spev,
Sladki v srcu vstal odmev,
Sam sem sebe bil vesel.

In takrat si črni kos
Vzletel smreki na vršič,
V suknji ti gosposki — tič —
Vid'lo ni se, da si bos.

Glas tvoj jedva zadoni,
Brž poneha spev in krik —
Saj slavnostni govornik
Bil izbran si menda ti.

In sicer bi imeli podpetakarji voliti vsega skupaj 34 novih poslancev.

Ti podpetakarji volijo ali v volilnih okrajih, obstoječih iz samih mest in trgov, in sicer tukaj neposredno, ali pa volijo v volilnih okrajih, obstoječih iz mest, trgov in kmečkih občin tukaj pa samo posredno.

Kjer so namreč mesta in trgi maloštevilni, tam ni mogoče spraviti skupaj posebnega okraja za mesta, zato se tukaj združijo mesta in kmečke občine glede podpetakarjev v eden volilni okraj. Na Štajarskem dobé podpetakarji dva poslanca, enega volijo vsa mesta in vsi trgi na Štajarskem, drugega pa vse kmečke občine štajarske, na Koroškem oba podpetakarska oddelka enega poslanca.

Naposled je še volilni načrt pritaknil staremu volilnemu redu novo skupino, tedaj peto skupino delavcev, ki so po postavi iz leta 1888, ustanoveči delavsko zavarovanje proti bolezni, pri takih bolezen zavarovalnih društvih zavarovani. Ti delavci bi po novem načrtu imeli voliti 13 poslancev po vsej državi. Češka voli n. pr. 4 delavske poslance, Dalmacija, Kranjska, Primorska, Gorica in Trst pa vse skupaj le enega samega delavskega poslanca, tako da obsega volilni okraj 5 dežel, in ta poslanec ima pri volitvah v delegacijo voliti s kranjskimi poslanci.

Do sedaj smo imeli 353 poslancev, k tem pride po novem načrtu 34 podpetakarskih in 13 delavskih.

Nemški koaliranci so često trdili; če damo podpetakarjem in delavcem preveč poslancev, bodo preglušili najmenitniši stan, kmečki. A to je vendar smešno. Če je kmečki stan, kar je res, — najvažnejši v državi, zakaj pa mu potem ne pomnožijo števila poslancev, in zakaj tako ne odpravijo glavne krivice volilnega reda? Krič nemških lažiliceralcev je samo slepilen. Oni so zakrivili krivično razdelitev volilnih okrajev v kmečkih občinah, samo zato, da lahko prevladujejo. Vsaka pravična razdelitev bi morala dati kmečkim občinam več volilcev in drugačo razdelitev, in tedaj bi štajarski Slovenci ne volili izmed 9 kmečkih poslancev samo 3. Povsod, kjer so Slovenci ali Slovani v dotiki z Nemci, je razdelitev volilnih okrajev naperjena proti nam v nemško korist.

In če bi res popravil volilni načrt v občé kaj stare krivice gledé podpetakarjev in delavcev, nam Slovencem bi je niti za trohico ne odstranil.

Pa tudi na drugi strani je volilni načrt krivičen. Poslanec mora dobro zastopati svoje volilce samo takrat, kadar pozna njih potrebe in težnje, kadar mu je mogoče v vseh važnih zahtevah stopiti prednje. Kako pa naj poslanec vestno zastopa svoje volilce ki so razkropljeni po petih deželah, to ve morda edini volilni načrt sam.

Tedaj 47 novih poslancev, tako da bi naraslo število poslancev na 400.

Omenili smo že prej, da ves svet prizna dosedanji volilni red kot krivičen. Krivičen, ker izključuje ogromno množico davkoplačevalcev, ki manje plačujejo kakor 5 gld. neposrednjega davka, krivičen, ker izključuje delavce od volilne pravice, krivičen pred vsem po svoji razdelitvi volilnih okrajev.

Novi načrt mora vsakako odpraviti stare krivice, ali jih odpravlja? Novi načrt daje volilno pravico, podpetakarjem in delavcem. Tedaj je, kakor je videti odpravil dvojno krivico. A odpravil jo je samo na videz.

Novi načrt se niti najmanje ne potruzi, odpraviti krivično razdelitev volilnih okrajev, ampak dela v tem oziru novo krivico, ker presaja krivično razdelitev tudi na volilno skupino podpetakarjev in delavcev.

Kaj pomaga podpetakarjem in pa delavcem volilna pravica, če se jim ne da v tisti meri, kakor jim gre, in tisto število poslancev, katero jim more tudi pripomoči do primerne veljave. Naj se poslanci delavcev in podpetakarjev še toliko trudijo za svoje volilce, dosegli ne bodo nikoli nič, ker jih bodo stare skupine vedno preglasile. Zato novi načrt ne popravi nobene krivice, pač pa hoče metati pravici pesek v oči, češ, zdaj imajo, — kar so zahtevali.

Ta naredba je posebno zaradi tega zanimiva, ker se liberalno nemštvo vedno boji in zavira vsako zjedinjenje posameznih pokrajin, recimo slovenskih, po narodnosti, dasi bi bila to pametna, da i organična, naravna zveza, ker bi potem trpel njegov vpliv. Tukaj pa mirno privoli združitev petih dežel v eden volilni okraj, kajti čem manje delavskih in narodnih poslancev, tem bolje nemškemu lažilberalizmu.

Volilni načrt tedaj ne odpravi dejansko nobene krivice, marveč jo še pomnoži. On nima v sebi nobenega vodila pravičnosti, zato tudi ni nič vreden. Vodilo mu je samo sebičnost in obstanek dosedanjih krivičnih razmer, toraj krivica sama.

Kar je na videz dobrega je samo pesek v oči. Krparija nikoli ni bila kaj prida, tem manje, če so krpe malo vredne.

Posojilnice na Goriškem.

Slovenski narod na Goriškem je jako nardarjen, srčen in vstrajen. Narodna zavest se je pri goriških Slovencih že zgodaj zbudila in poglala globoke korenine in napreduje z omiko vred. Kako bi tudi ne? Vsaj se v novejšem času neizmerno ustanovljajo in razširjajo šole; še celó najoddaljenejše, skoro nepristopne gorske vasi imajo učilnice, in če je vas še tako majhna, dobi učitelja, šolske gosposke dajo namreč večkrat za dve vasi eno učiteljsko moč, ki podučuje tri dni v tednu na eni, druge tri dni na

drugi šoli. — Koliko je nadalje za omiko in narodnost storila goriška duhovščina, ki je — enaka domoljubni slovenski duhovščini sploh — od nekdanj uzorno narodna in neumorno delavna! V dokaz bi navedel veliko število udov „družbe sv. Mohorja,“ katere je nabrala večkrat med silno ubožnim ondodnim narodom, bivajočim po strmem skalnatem svetu tolminskem ali po revnem golem Krasu. Vrh tega se je že v prejšnjih letih po Goriškem ustanovilo obilo bralnih društev, čitalnic, pevskih, rokodelskih, kmetijskih društev, ki niso bila le na papirji, marveč dejansko v življenje obujena, društva, ki so se kljubu neugodnemu sedanjemu materijalističnem času dobro obdržala, kakor nam pričajo še na poslopih njih lepe firme in kazala za društvene prostore v vseh večjih krajih na Goriškem. V najnovejšem času so začeli snovati na Goriškem tudi gospodarske zadruge, kakoršne so sirarska zadruga v Bovcu, mlekarska zadruga na Krasu v Brdi itd.

Samo gledé denarnih zadrug in denarnih zavodov je bilo na Goriškem še slabo; v tem obziru so bili celo koroški Slovenci že pred leti prekosili Goričane, da ne omenjamo nekaterih kranjskih Slovencev; ki pa to stvar v najnovejšem času celó pretiravajo, ki snujejo posojilnice skoro v zadnji vasi, kjer bodo za vspesen razvitek imele vendar le pretežak položaj. Na Goriškem pa nasprotno še v večjih krajih razen Gorice niso imeli slovenskega denarnega zavoda; ondi se je pred 10 leti osnovala posojilnica, potem v Nabrezini (pred 7 leti) in v Šebreljah pri Cerknem (pred 4 leti). Kar je drugih posojilnic na Goriškem, te so še le iz najnovejšega časa komaj 1—2 leti stare, n. pr. v Cerknem, Tolminu, Ajdovščini. V drugih krajih se je toda le ugibalo, kako bi dospeli do takih denarnih zadrug, o katerih so slišali, da dobro vspevajo, da se le enkrat spravijo na noge. Društvo „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji, ki že kacih 12 let pomaga snovati in podpirati te zavode, radi katerih se je baš ustanovilo, stopilo je vsled tega v dogovor z domoljubi na Goriškem, sklicalo potem v vse večje kraje, kjer je sedež okrajnih gosposk in torej več prometa, ustanovne občne zbere za nove posojilnice. Ti kraji so, kakor smo že zadnjič poročali: Bovec, Kobarid, Kanal, Komen in Sežana. Zastopnik „Zveze“, g. Ivan Lapajne, našel je v vseh imenovanih trgih ugodna tla za zavode, katere je bil prišel ustanovljat. Povsodi je bilo dovolj omikanega občinstva in dovolj za stvar unetih domoljubov; povsodi so se okoli odposlanca zbrali razni stanovci: duhovniki, uradniki, učitelji, trgovci, kmetovalci, obrtniki in drugi. Ni ga bilo n. pr. nikjer zbora, pri katerem bi ne bil duhovski stan zastopan vsaj po domačem župniku; navadno je bilo pa več duhovnikov, kakor seveda tudi učiteljev. V mnogih krajih so se celó uradniki zanimali za nove zadruge, kar je posebno hvalevredno in veselo,

3. Kraljiček.

„Zberejo si palčka“.
N. p.

Oj kraljiček
Drobni tiček!
Mali si, a ves čudak,
Rep in glavo nosiš kviško
Kot petelin korenjak.

Oj kraljiček
Drobni tiček!
Svojo hodiš vedno pot,
Po zemeljskih ljuknjah smičeš,
Rad poletaš v trnjev plot.

Oj kraljiček
Drobni tiček!
Rad jaz tebi sled sledim,
Urnost tvojo občudujem,
Sam s teboj se veselim.

Oj kraljiček
Drobni tiček!
Peti pesmi lepe znaš,
Celo v svečanu po zimi
Spev nam slišati svoj daš.

Oj kraljiček
Drobni tiček!
Dobro svetu vsemu znan,
Šaj si tičem kralj kraljiček
Nekdaj bil baje izbran.

4. Kukavica.

Kukú, Kukú . . .

Kukavica
Plaha tica!
Milček hrani novce svoj,
Da brez njega te ne sliši,
Da ne vkani spev ga tvoj.

Kukavica
Plaha tica!
Močen ti je grla glas,
Da ravan in log odmeva,
Da te Milček sliši v vas.

Kukavica
Plaha tica!
Videti se nič ne daš,
Nič ljudem li ne zaupaš . . .
Ali morda prav imaš?

Kukavica
Čudna tica!
Brez težav in brez skrbi
V logu poješ, in gospej ti
Mlade tuji rod goji.

Kukavica
Plaha tica!
Poj veselo dan na dan!
Šaj pomlad veselja nima,
Če molči tvoj spev glasan.

5. Vugi.

Štric Motovilo —
Si videl li moje kobilo,
Ej, ej,
Tam po gomili,
So jo gonili.
Narodna pesem.

Bog sprimi te vesela tica,
Kje tako dolgo se mudiš?
Že davno poje kukavica,
Najzadnje ti se oglasiš.

Rad slušam kosa in senico,
Spev slavčji srce mi topi,
Čislam škrjanca, lastovico,
Ki spevom ranim me budi.

Na lipi bivaš ti košati,
Iz vrha zreš na vse strani,

Oblečena v obleki zlati,
Od tebe tice lepše ni.

Najbolj mi pesem tvoja vgaja,
Tvoj glas krepak in smel in čist
Z veselostjo srce navdaja,
Pozdravljen tičji humorist!

6.

Vrabec.

Tepci skromni so samó!

Kaj pa vrabec je s teboj?
Zima pride, tebi joj!
A ti malo se bojiš,
Da se v zimi preživiš.

Mnogo ne premišljaš ti,
Vzameš, kjer se kaj dobi;
Drznik tako misliš tič;
Bebec bití, — bolje nič.

Kolne v jezi tebe kmet,
Ko prosá mu hodiš žet,
Mož te slamnati podi,
Bič njegov te ne boli.

Vendar to ti hvalo dam,
Kar o tebi vrabec znam;
Kod človeški biva rod,
Zvesto spremljaš ga povsod.

7.

Sraka.

Ja, jo: več kot puta več.
Vodnik.

Sraka, tebi gre moj spev,
Slave tvoje le odmev,
V strah tvoj kreg ljudi rad dé,
Da prepri se huđ njim vne.

ker je v dotičnih krajih tudi več italijanskih uradnikov, kateri v družbi laški govoré, v pisarnicah pa pišejo nemško; kako pa s slovenskim kmetom ravnajo, o tem pa vedo povedati drugi Spolnena je bila torej pri vseh shodih dolžnost, lahko je bilo odposlancu, ki je pri ustanovitvi le posredoval, priporočati celó take posojilnice, za katere se v mnogih krajih težko odločijo tudi najboljši domoljubi. Pristopiti k posojilnici z „neomejeno zavezo“, se tudi dober domoljub obnavlja, in vendar so se zborovalci v Kobaridu, Kanalu in Sežani odločili za posojilnice z „neomejenim poroštvom“, dočim so dali v Komnu prednost „omejeni zavezi“; v Bovcu pa se utegnejo še posvetovati, ali ostanejo pri „neomejeni“, kakor so bili že sklenili, ali ne. Težko je tudi bilo domoljubom na Goriškem pristopiti k posojilnicam, katere naj bi se po predlogu posredovalca opirale na postavo z dne 1. junija 1889, katera sicer ugaja zlasti za kmetijske razmere, pa ima na drugi strani pogoje, vsled katerih se bodo domoljubi le za kmeta in siromaka trudili. Vendar so vsprejeli ta pogoj na 4, oziroma na 3 krajih.

Toliko so bili snovalci o koristi posojilnic prepričani, da so celó po vseh krajih že na dan snovanja pravila podpisali v mnogobrojnem številu in s tem pristopili k zadruzi. Tudi so v treh krajih volili že odbor (načelstvo) in nadzorstvo, in sicer v Kobaridu v načelstvo gg. dekan Peternel (ravnatelj), župan Rakovšek, šolski nadzornik Dominko, učitelj Rakovšek in posestnik Mašera ter dva namestnika gg. Juretica in Miklaviča; v Kanalu v načelstvo gg. nadučitelj Zega (ravnatelj), posestnik Križnič, trgovec Gabrijelčič, trgovec Bavdaš in poštar Drašček, v nadzorstvo pa gg. Kofol (Kanal), Kofol (Kal) in Vuga (Ročinj); v Sežani za načelstvo gg. sodnik Dukič, ravnatelj, dr. Ostertag, dr. Gregorin, adjunkt Platzer, nadzornik Kante, nadučitelj Braginec (Povio), posestnik Praprotnik (Lokve).

Celjske novice.

(Celjsko vprašanje v proračunskem odseku državnega zbora). Iz oblakov, ki so se dolgo zbirali, je vendar enkrat zagromelo; tresčilo še ni, pa bode takrat, kedar pride celjsko vprašanje pred celo zbornico. Za zdaj je samo v proračunskem odseku prve dni tega tedna ropotalo. Stari neprijatelji Slovanov, nemški liberalci, so se uprli na ostuden način zoper opravičeno zahtevo Slovencev. Že poročevalec Beer se je ostro in odločno izrazil zoper celjsko gimnazijo, ravno tako še tudi drugi nemški levičarji, ki sede v proračunskem odseku, namreč: Hallwich, Haaso, Menger, Bareuther, ki so večinoma zastopniki čeških Nemcev, kateri se Čehoslovancem tako bojé, kakor naši nemškutarji Slovencev. Ti nemški liberalci so pogrevali stare prazne iz-

Perje prav lepo imaš,
Sama to najbolje znaš,
Pol je belo, črno pol,
Da vsakdo te vidi bolj.

Lovec pravi mlad in star:
Sraka, ti si zvitá stvar;
Pa o tebi govor gre:
Jajce več kot puta vé.

Kar se sveti, vse častiš,
Kradeš kot na polji miš,
Vendar ne pomisliš ti:
Ni vse zlato, kar blišči.

8.

Srakoper.

Koder pesmi se glase
Zli ne bivajo ljudje.

Tudi ti si prišel spet
V Vesne k nam prerojen svet,
Videti si čvrst in zdrav
Srakoper nepridiprav.

Mir brez te bi v logu bil,
Mirno slavec bi valil;
Kar je čedi volčja zver,
Tičem drobnim srakoper.

Sam ti plen ne zadosti,
Če na trn naboden ni,
Davno svet napredoval —
Ti v krvništvu si ostal!

Pevca tebe svet čisla;
Rek o tebi ne velja:
Koder pesmi se glase,
Zli ne bivajo ljudje.

Tič pod nebom prě živi
Brez nadlog in brez skrbi,
Ali zdaj umej prav:
Ni življenja brez težav.

govore, češ da je Celje nemško, da deželni zbor štajerski ni zadovoljen s tem, da deželni šolski svet ni bil vprašan, da je celjsko vprašanje, če se ugodno reši, za Nemce sramota, katero jim napravi kopica Slovencev itd. — Zastopniki vseh drugih strank, osobito Čehi in Poljaki ter slovenski poslanci bili so radi pravične stvari na strani Slovencev; govorili so zdaj v imenu Slovencev Klun in dr. Gregorčič, v imenu Čehov Herold in Kajcl, v imenu Poljakov Pininski. Naučni minister Madejski je stvar zagovarjal s šolskega stališča, rekoč, ker se je slovensko-nemška gimnazija v Mariboru obnesla, poskusiti hočemo tudi v Celji, kjer nemška gimnazija ostane nedotaknena. — Levičarji so vsled izjave naučnega ministra razkačeni in grozé, da bodo iz koalicije izstopili. Prav imajo, naj le izstopijo; vsaj je koalicija bila le Nemcem na korist ustanovljena, vsaj za take zahteve neprijatelje Slovanov nikjer drugod ni prostora, kakor le v koaliciji, kjer so morali Slovani molčati in trpeti. Vlada se hoče zopet pogajati s zastopniki Slovencev, kateri pa tako ne bodo več odnehali. V soboto bode odločilni dan celjskih paralelk.

(Cesarski namestnik) baron Kúbeck je obhajal petindvajsetletnico svojega službovanja v Gradcu. V to svrhu so se prirejale razne slovesnosti. Poklonila se je namestniku baronu Kúbecku tudi deputacija slovenskih deželnih poslancev: dr. Radaj, dr. Sernec, dr. Jurtela in dr. Dečko. Pri čestitanju so se udeležili tudi načelniki okrajnih zastopov.

(Slovenci!) Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov. S tem pokazali bodete tujcu, da tu je naš dom! Tu zemlja slovenska!

(Vabilo) k igrokazu, katerega priredi „Katoliško podporno društvo“, v telovadnici okoliške ljudske šole v Celji, meseca junija in sicer dne 19. ob dveh popoldne, 20. in 21. ob polu osmih zvečer in 23. ob polu štirih popoldne. Vspored: 1. Pesem: „Pozdrav“. 2. Deklam.: „Ne obupaj bela Ljubljana“. 3. Igrokaz: „Sv. Elizabeta Turinska“, v petih dejanjih. Osebe: 1. Sv. Elizabeta, Koklič Ljudmila; 2. Zofija njena tašča, Gaberšek Liza; 3. Rozamunda, grofinja na Sokolovem, Vrečko Zora; 4. Berta, Kmecl Marija; 5. Hedviga, Zabukošek Amalija, dvorjanka; 6. Grajski valpet, Starčič Jozefa; 7. Mara, postrežnica, Kosi Viktorina; 8. Ana, najemnikova vdova, Weis Zofija; 9. Jerica, Šotelj Marija; 10. Anica, Magolič Ljudmila, njeni hčerki; 11. Jera, Vrenčun Matilda; 12. Neža, Gorjanc Franja, 13. Mina, Kokelj Amalija; 14. Marijana, Škerlin Apolonija; 15. Marta, Končan Ivana, uboge; 16. Sel, Strašek Amalija; 17. Samotar, Krušič Ema; 18. Angela, Cigler Antonija, 19. Cesarica, Krušic Helena, 20. Klicar, Murko Terezija. 4. Pesmi med posameznimi dejanji: a) „Tiha luna“, b) „Slovo od lastovke“, c) „Ave Marija“, d) „Nazaj v planinski raj“. Ker so dohodki namenjeni v podporo ubogih Ljubljancem, vsled potresa poškodovanih, zato se k obilni udeležbi uljudno vabi. Celje, meseca junija 1895. Odbor kat. podpor. društva.

(Odbor slov. učiteljske „Zaveze“) je imel v četrtek 30. maja v Celju sejo, pri kateri je bilo razun začasnega predsednika navzočih sedem odbornikov. Predsednik se je s toplimi besedami spominjal ranjkega prvomestnika Ribnikarja in naznanil došla milovalna pisma nekaterih učiteljskih društev. Urednik društvenega glasila je poročal ob obširni in temeljito sestavljeni prošnji na naučno ministerstvo, kako naj bi se slovenske čitanke preuredile in uredile. Jedrnato sestavljena prošnja se je še tisti dan odposlala na Dunaj. O uredbi mladinske knjižnice, katero zalaga tiskar Gabršek v Gorici, poročal je tajnik. Po daljšem razgovoru so se odborniki ponudili, truditi se, da dobi tiskar, ki se že tako žrtvuje, dovolj primernih rokopisov. Naposled se sklene, da se bode s pomočjo novomeškega učiteljskega društva letošnje glavno zborovanje vršilo v Novemestu v prostorih „Narodnega doma“ in sicer bodo 4. septembra seje upravnega odbora, delegacije in koncert, 5. septembra pa glavni zbor in ogledovanje ondotne kmetijske šole.

(Naši Lažnemci) se pritožujejo v celjskem lističu nad imenom „nemškutarji“. Rajši bi vi

deli in slišali najhujšo psovko, le „nemškutar“ ne. Ta beseda je baje dražljivo tako lepa, fina, no če hočete — nobel, da ji ni moči ničesar oporekati, vendar se prime prizadetega nemškutarja z nadnaravno močjo, prime se ga kakor klešč kože, kakor laž lažnjivca, kakor neznačajnost neznačajnika, kakor izdajstvo izdajice. Kaj čuda, da tak nemškutar nikdar nima miru, če sliši to zaslužno besedo. Ta beseda mu vselej izbudi, vse lepe lastnosti nemškutarske, zbudi mu vest in kes zaradi svojemu rodu storjene, značajnostjo moža se nestrinjajoče krivice. In kakor grešnik tolaži in miri slabo svojo vest z vsakojakim izgovorom, tako se tudi izgovarja nemškutar, češ, že nekaj so ljudje predružačevali svoja imena, ne da bi bili zato nemškutarji. Stvar pa je ta, če si pesnik, ali učenjak prilasti posebno, izmišljeno ime, tedaj ima naravni, nikakor ne slabi vzrok. Pri tem pa mu vedno ostane nepremenjeno staro ime. Nikakor pa ni častno, ako posameznik predružači svoje ime iz gole sebičnosti, z namenom, da zataji in zakrije svojo preteklost pred svetom. Za to da bi o njem ne govorila bajka o sraki s pavovim perjem. Kajti Nemci bi lahko, in se je tudi že zgodilo, rekli nemškutarju, da se samo po sračje šopiri z nemštvom, dočim mu slovenstvo gleda iz oči, govori iz ust, diha iz nosu itd. Da, nemškutar popači svoje slovensko ime, vzrok temu je pač ta, da lažje sam sebe nalaže, to umetnost zmoroje baje edino le nemškutarji. Nemškutar „vahrčin“, kojega ime se gotovo konča na — ač, ali eč, zagovarjajoč svoje nemškutarstvo ima tudi s svojimi zgodovinskimi primerami malo sreče. Melanhton je spremenil svoje ime, ker je iz sebičnosti postal iz katoličana protestant, nemškutar pa za to, ker mu nemškutarija več nese, kakor rodno slovenstvo.

(Poljski poslanci) so sklenili glasovati za slovensko gimnazijo v Celji. Nemškonasprotni listi pišejo: Poljaki so to sklenili. Zdaj pravijo „seveda“, ko so vendar vedno kričali, da so poljski poslanci proti Slovincem, da so nam obrnili hrbet. Samo edin Poljak se je našel, ki trobi z našimi nasprotniki, ki je pisal v „Neue Freie Presse“ strupen članek proti slovenski gimnaziji, a njegovi vrstniki so ga ostro zavrnil. Večkrat se prigodi, da postane oni predrzen in vrtoglavih besed, komur očitaš krivico, tako tudi poljski poslanec Gnivoč, ki se je svojim rojakom, odrezal; vi krivo delate, ne jaz, vi ste avtonomisti, in dovolite ustanovo slovenske gimnazije proti deželnemu zboru štajerskemu. Mi bi zavrnil tega poslanca tako-le. Če se res ruši s celjsko gimnazijo avtonomija, kar pa ni res, kaj je pravičneje, trpeti da se taka avtonomija zlorabi, da se zatira ves narod in njegov razvoj po zagrizencih in nestrpnih nasprotnikih, in se dela slovenskemu narodu krivica, ali če se mu, v spoznanju opravičenosti in primernosti njegovih potreb in zahtev, da to, kar mu gre. Naj naši štajerski nasprotniki sami ne kršijo in rušijo deželne avtonomije s kruto brezobzirnostjo in nestrpnostjo proti slovenskim deželanom! Nemški lažlibaralci navadno hvalijo vse kar je protislovensko. Čudo bi bilo tedaj, ko bi ne hvalili sedaj poljskega poslanca.

(Odvetniški izpit) napravil je v Trstu g. dr. Anton Brumen, s prav dobrim vspehom, dne 10. t. m. Novi gospod odvetnik je bil poprej 10 let pri sodnji, a radi raznih neprilik opustil sodniško kariero in se posvetil odvetništvu.

(Najvišja zahvala). Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj je pri svojem zboru v Št. Jurji ob juž. žel. dne 4. junija t. l. izrazilo presvitlemu cesarju brzojavno svojo najudanejšo zvestobo. Te dni dobil je g. A. Brezovnik, kot predsednik društva, od Št. Jurjskega občinskega urada obvestilo, da je Nj. Veličanstvo blagovolilo to udanostno izjavo v zahvalo vzeti na znanje.

(Procesija sv. Rešnjega Telesa) vršila se je pri prav ugodnem vremenu. Vodil jo je mil. g. opat Fran Ogradi. Navzoči so bili zastopniki vseh uradov, le mestna občina misli, da je procesija preveč za njo, kajti ni ji bilo vredno odposlati niti župana, ne podžupana, ne kakega odbornika. Pri takih prilikah se vidi, koliko jim je za cerkev in svete obrede. Procesijo spremljala je tudi stotnija 87. peš-polka, katera je pri

vsakem blagoslovu z jednim strelom poveljevala sveti obred.

(Sub auspiciis Imperatoris) bil je dne 14. t. m. promoviran doktorjem prava g. Ivan Žolgar v Gradci. Slovenci smo lahko ponosni, da je prvi, ki je bil na novi graški univerzi prejel to izredno čast, sin majke Slave in da sta prva, ki sta ravno na tem vseučilišču prejela doktorski klobuk, bila Slovenca.

(Zrelostna preskušnja) pričela se je v ponedeljek na tukajšnji gimnaziji. Vdeleži se je 25 dijakov. Med temi je 19 Slovencev in 6 „Nemcev“. Morda tudi nekaj za naučnega ministra, da se lahko prepriča, kaki dijaki pohajajo celjski gimnazij.

(Sodrga). Ni kmalo večje sodrge najti, kakor jo ima na razpolaga celjska takoimenovana „nemška stranka“. Ta sodrga se izpusti nad Slovence, kakor zloben pes iz verige. To smo videli, ko je razgrajala sodrga pri pevski slavnosti slovenski; to je bilo tako pri sokolski slavnosti, in to vidimo pri raznih drugih prilikah, ko se gre za to, da se Slovincem kaka škoda ali hudobija napravi. Slovenci zidajo „Narodni dom“, v veliko nevoljo „Nemcev“, in tako je zopet ta njihova sodrga po koncu. Preteklo nedeljo ponoči je na stavišču „Narodnega doma“ ta sodrga s peskom nabasala cevi pri obeh studencih ali štepih, tako, da so se morali studenci čisto narazen jemati in popravljati. Ob enem je ta sodrga vse samokolnice v apno zmetala. — Vsled tega mora biti na stavišču vedno celo noč straža postavljena, kakor v kaki sovražni zemlji. — Enako se je zgodilo g. notarju Juriju Detičku, ko je zidal pri svoji krasni vili (hiši). Nabasali so mu cev pri studentu z zdrobljenim steklom, tako, da bi lahko kedo, ki bi pil vodo, postal nesrečen. Glejte, Slovenci, taki „prijatelji“ so nam ti celjski Nemci. In ti živijo samo od Slovencev, in od slovenskega kruha. Slovenci bodo morali pač vedno in povsod se poprijeti gesla „svoji k svojim“, potem če bo njim kruh nekoliko više obešen, bodo se ti „Nemci“ uže učili poštenja.

Spodnje-štajerske novice.

(Cesar v Gradci). Ko se je prve dni cesar v Gradci mudil, imeli so Gradčani lepe, prazniške dneve. Presvetli vladar je bil pričujoč pri slovesnem otvorjenju novega vseučiliškega poslopja in deželnega muzeja ter je obiskal mnogo zavodov. Gradčani pa vendar niso mogli še pri tej slovesni priliki zatajiti svojega prevelikega nemškega mišljenja in nekateri židovski žurnalisti so celo slovanskim dijakom zamerili, da so bili pred vseučiliščem svojega ljubljenega vladarja skupno z „živijo“-klici pozdravili. — Dobro je bil pri tej priliki častnik izplačal hišnega posestnika, ki je bil nemško zastavo razobesil. Rekel mu je: Na Nemškem pozdravljajo s takimi zastavami nemškega cesarja; mi smo pa na Avstrijskem, in naš cesar nima teh zastav. — Odločnemu častniku se je mož udal in skrnil je „frankfurtarce“. Slava pravemu avstrijskemu vojaku! — Ravno tako so morali odstraniti nemško-pruske zastave na gradu na višji migljej.

(Nadvojvoda Evgen), novi predsednik nemškega reda, mudil se je na svojem potovanju, da si ogleda posestva in župnije svojega reda, tudi v Ormoži in Velikinedelji, kjer je bil slovesno sprejet in presrečno pozdravljen.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo sv. Petra in Pavla v Rajhenburgu je dobil č. g. Jakob Merc, župnik v Črešnicah; župnijo sv. Antona v Stopercih pa ondotni provizor, č. g. Alojz Cilenšek.

(Imenovanje.) G. Gustav Knobloch, profesor na državni realki v V. dunajskem okraju, je imenovan ravnateljem državne realke v Mariboru. Ali zna mož slovenski?

(Učiteljske spremembe.) Nadučiteljem pri Svetinjah blizu Ormoža je imenovan g. Mihael Vauhnik, učitelj pri Sv. Ilju v Slovenskih goricah, učiteljem pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah pa g. Fr. Kos, podučitelj pri Sv. Lenartu tik Velike Nedelje. Učiteljici ženskih ročnih del sta postali: gdč. Aloj. Hölbl od Sv. Primoža za Pišce in Globoko ter gdč. T. Praunseis za Ljutomer.

(Notarijatski kandidat) v Laškem Trgu, g. dr. Al. Žnidarič je premeščen v Št. Lenart, mesto obolelega notarja g. F. Marvlaga.

(V Rimskih toplicah) je bival dr. Smolka, bivši predsednik poslanske zbornice; vendar se je kmalu zopet vrnil domu, ko se mu je bilo zdravje na boljše obrnilo.

(Vabilo) na veselico, katero priredi „Bralno društvo za Laški trg in okolico“, s sodelovanjem šmartinskih tamburašev, v nedeljo dne 16. junija 1895, v pivarni gosp. Simon Kukec-a v Laškem trgu. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: Za nečlane 40 kr., za člane 20 kr., za kmete 10 kr.

(Služba organista in cerkovnika) je razpisana do dne 25. junija pri farni cerkvi sv. Martina na Teharjih. Prosilci naj se oglasijo pri cerkvenem predstojništvu Teharje pri Celju.

(Pri Novi cerkvi) so obhajali lepo slovesnost na praznik Kristusovega vnebohoda. Preč. g. kanonik dr. Lav. Gregorec so blagoslovili dve novi banderi za mladeniče in dekleta, katera so v križevski družbi. Bandero za mladeniče je posvečeno sv. Alojziju in naši ljubi Gospé presv. Srca, in je modre barve. Deviško bandero je bele barve in je posvečeno brezmadežni Devici Mariji in presvetemu Srcu Jezusovemu. Izdelale so krasni banderi častite šolske sestre v Mariboru. Novi banderi sta nov kinč prelepo slikani cerkvi.

(Iz Konjic) se poroča: Cesar je podelil tukajšnjemu žendarmerijskemu vodji 27letnemu Ivanu Gorjupu, v priznanje izvanrednega zvestega službovanja in ker je 20. oktobra 1893 zasačil in ujel znanega roparja Obrovnika in pri tem stavil svoje življenje v nevarnost, srebrni zaslužni križ s krono. Dekoracija se je vršila posebno slavnostno. Po sv. maši je pripel pred cerkvijo stotnik srebrni križec odlikovancu na prsi.

(Iz Gornjegagrada) se poroča, da so ondi še po Veliki noči in meseca maja čutili skoro vsako noč nekoliko tresenja in bobnenja, celó po dnevu in v cerkvi med službo božjo.

(Slučaj, ki morda ni slučaj.) Pri posestniku Zavolovšku v župniji ksaverijanski so trli lan. Kar se jame lan vsled prevelike gorkote pariti in plamenom goreti, sestra gospodarjeva plane v peč, da bi ogenj pogasila, a vratica se za revo zapró in ona zgori, tako, da še čevlji so popolnoma razpadli, le pas in škapulir 3. reda sv. Frančiška ostala sta nepokvarjena! — Dne 10. t. m. čutili smo v gornji Šavinski dolini ob polu devetih do 5 sekund trajajoč potresni sunek, cerkev pri sv. Frančišku dobila je nove razpoke.

(Od Sv. Ane v Slov. goricah.) Naše ljudstvo rado prebira koristne knjige in časopise ter si s tem bistri um in blaži srcé. Dokaz nam je v prvi vrsti slavna družba sv. Mohorja; udov so pri nas nabrali letos 126, za 24 več od lani. To je lepo število, ako pomislimo, da je jedna velika občina Rožengrunt že popolnoma v nemških rokah; akoravno znajo slovenski, vendar družba tam ne najde udov; zatorej je za ostali del število 126 častno. Matica slovenska šteje pet udov. Slovensko časopisje je razširjeno sledeče: „Slov. Gospodar“ 15, „Dom in Svet“ 5, „Detoljub“ 6, „Domovina“ 4, „Domoljub“ 2, „Cvetje“ 2, „Rimski katolik“ 2, „Vrtec“ 2, „Slov. Svet“ 2, „Mir“ 1, „Kmetovalec“ 1; torej 42 iztisov raznih časopisov zahaja k Sv. Ani. V tem oziru posnemanja vredno; ne puščajte v nijedno župnijo nemško-liberalnih časopisov, kakor so n. pr. „Tagespost“, „Marburger Zeitung“, „Deutsche Wacht“, „Tagblatt“, ter slovenskega „Štajerskega kmeta“! Vsega tega mi ne bremo, vendar še živimo brez teh — evangelijev! Posnemajte tudi drugod to vrlo ljudstvo!

(Vabilo) na občni zbor okrajne bolniške blagajnice ormoške, ki bo v nedeljo dne 23. junija 1895 ob 3. uri popoldne v dvorani ormoške čitalnice v Ormoži. Dnevni red, kakor odločen za brezvspešni občni zbor dne 9. junija 1895. 1. Poročilo načelnikovo. 2. Pretrsevanje računov leta 1894. 3. Volitev enega uda v načelnništvo. 4. Volitev nadzorstva. 5. Volitev razsodišča. 6. Predlogi. Za sklepčnost tega zborovanja zadostuje vsako število pričujočih, ker na 9. junija 1895 odrejeni občni zbor ni bil sklepčen.

(Okrajni zastop ormoški.) Načelnikom v okrajni zastop ormoški voljen je bil dne 6. t. m. namesto dr. Geršaka č. g. W. Venedig, župnik ormoški. Dekan g. Albin Schwinger odložil je mesto podprednika.

(Tečaji za zeleno cepljenje) bodo dne 14. junija v Podgradju obč. Slamnjak pri Ljutomeru,

in dne 15. junija na Humu pri Ormožu. Začetek vsakokrat ob 9. uri dopoldne.

(Iz Ptuja.) „Slov. pevsko društvo“ v Ptuj priredi letošnji veliki koncert dne 4. avgusta v Ptuj. — Gospode poverjenike še enkrat tem potom prosimo, naj skrbе kar najbolj mogoče, da se pesmi pridno vadijo in da nam privedejo mnogo čast. pevk in pevcev. Izvrstna godba nam je zagotovljena. — Uljudno prosimo za prispevke posameznih udov. Vsakdo si naj že sedaj svoje opravke tako vravna, da mu bode mogoče se te svečanosti vdeležiti. Na veselo snidenje v Ptuj. Odbor.

(V Radencih) se zida kapela, v kateri se bo tudi smela opravljati služba božja. Kapela bode že bržčas to poletje blagoslovljena.

(Nad Središčem) so se bili dne 6. t. m. zbrali črni oblaki. Treščilo je v dimnik posestnika Vinka Zdravca na Grabah pri Središču. Strela je letela po dimniku v izbo in zadela pri peči sedečo ženo, katera se je zgrudila mrtva na tla. Otrokom krog matere sedečim se ni nič hudega zgodilo, stanovanje pa je strela zažgala in pogorelo je. Mož ni bil doma — ko se vrne, najde pogorišče in mrtvo ženo, katera mu je pustila troje neoskrbljenih otrok.

(Slovensko politično in gospodarsko društvo) za ljutomerski okraj se je dne 26. maja t. l. ustanovilo. Predsednikom je bil izvoljen g. posestnik Ivan Kučovec; podpredsednikom g. odvetnik dr. Fr. Rosina; tajnikom g. zdravnik dr. Ant. Mihalič; blagajnikom č. g. kaplan Jož. Ozmec; za odbornike g. notar Ant. Šlamberger, veleč. g. dekan Ivan Skuhala in g. notar Oton Ploj; za njih namestnike Jož. Mursa, Alojz Rajh in Ant. Trstenjak. Bog daj obilo blagoslova temu prepotrebemu društvu!

(Odkritna slavnost) Krempeljnovoga spomenika bode dne 11. avgusta t. l. pri Mali nedelji. Vsa slov. društva se najljudneje prosijo, naj se pri nastavi svojih veselice ozirajo na to slavnost.

(Nova sv. maša.) Na binkoštni ponedeljek je v župnijski cerkvi na Hajdinju prvo sv. mašo daroval č. o. Roman Arnuš, frančiškan iz samostana Kaltern na Tirolskem.

(Razširila) se bode jednerazredna šola pri Sv. Križu nad Mariborom v dvorazrednico.

(Novo jezero.) V Podbrezju pri Mariboru je letos spomladi nastalo malo jezero, ki pokriva 36 oralov zemlje. Njive in travniki so pod vodo in pridelki so uničeni. To jezero je v zadnjih 25 letih dvakrat nastalo ter zopet usahnilo. Ljudje trdijo, da je to jezero nasledek potresa.

(Na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru) se vrši od 17. do 20. junija t. l. za hospitante in viničarje poduk v poletnem obdelovanju in zelenem cepljenju trt.

(Vabilo) k vrtni veselici, katero priredi „Delavsko bralno in pevsko društvo v Mariboru“ v nedeljo dne 23. junija t. l. na lepem vrtu hotela „Alwies“ v graškem predmestju. Vspored. 1. Dr. B. Ipavic: Roža, mešan zbor; 2. H. Volarič: a) Pomlad in jesen, b) Razstanek, Narodna moška zbor; 3. P. H. Sattner: Studenčku, mešan zbor; 4. H. Volarič: Ti osrečiti jo hoti, moški zbor; 5. Dr. B. Ipavec: Narodna, mešan zbor; 6. A. Hajdrih: V sladkih sanjah, moški četverospjev; 7. H. Volarič: Slovanska pesem, mešan zbor; 8. A. Hajdrih: Slabo sveča je brlela, moški četverospjev; 9. P. H. Sattner: Opomin k petji, mešan zbor; H. Volarič: V noči, mešan zbor. Pred petjem, potem med posameznimi pesmami in po petji bode svirala mariborska godba 12 mož. Vstopnina za društvenike 20 kr., obitelj 40 kr., za neude 30 kr., obitelj (3 osebe) 70 kr. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Ker je od zadnje večje veselice preteklo že skoraj 6 mesecev, in ker smo se zelo potrudili, da bi naši društveniki in slavno občinstvo imelo izredno lep užitek, da bi se vsak posameznik zadovoljen vračal od veselice s trdnim in hvalevrednim sklepom, v bodoče ne zamuditi nobene veselice „Delavskega bralnega in pevskega društva v Mariboru“, zato si usojamo opozoriti na to veliko veselico slavno občinstvo posebno pa vse naše častite podporne ude, ter prijatelje društva in ljubitelje prekrasne slovenske pesni. Društvenike pa prosimo, da nam ne zamerijo vstopnine, kojo bodo takrat plačali.

kajti stroški bodo veliki zaradi godbe in morali smo skrbeti za to, da se po tako dolgem času posebno skazemo, da pa pri vsem tem društvena blagajnica ne trpi denarne škode. Še neka opomba naj sledi: Tisti društveniki kateri še niso vplačali mesečnega doneska, se prosijo, da bi se potrudili k društvenemu blagajniku gospodu Kregarju v Gosposke ulice in plačajo naj za ta mesec in od sedaj znanprej vedno le samo tamkaj. Razun tega bode prvo in drugo nedeljo predpoludnem vsacega meseca za to določen ud sprejemal doneske v društveni sobi, Mühlgasse št. 11. Odbor.

Druge slovenske novice.

(Deželni zbor kranjski) se skliče še le julija, kadar bo dež stavbinski urad izgotovil načrte in proračune za novo dež. poslopje ter proračune za popravo drugih deželnih hiš.

(Podpora nesrečnim Kranjcem.) Kranjska deželna vlada je posameznim po potresu oškodovanim okrajem izročila določene svote denarja, s katerim bodo oblastva pomagala najpotrebnejšim in najhuje prizadetim popravljati oziroma zidati porušena poslopja. Vlada je v ta namen izročila za kamniški okraj za sedaj 35.000 gl., za ljubljansko okolico 30.000 gl. in za kranjski okraj 12.000 gl. Te darove je deželna vlada po milodarih nabrala; država pa še ni prišla na dan z brezobrestnim posojilom.

(Odposlanstvo ljubljanskega mesta) se je na Dunaji jako trudilo, da bi izprosilo pri vladi in državnem zboru izdatne državne pomoči. Poslanci so veliko obljubili, finančni minister bil je pa precej hladen, razne banke so bile pa celó mrzle. — Po privatnem potu se je znabiti za Ljubljano in sploh za Kranjsko skupaj nabralo blizo pol milijona; ali kaj je to nasproti ogromni škodi 10 milijonov goldinarjev.

(Mestni šolski svet v Ljubljani) je sklenil, priporočiti občinskemu svetu, naj za nastanitev nemških mestnih ljudskih šol kupi jedno hišo stavbinske družbe na cesti na Rožnik, za nastanitev slovenske mestne dekliške šole pa naj vzame v najem primerne prostore.

(Meščansko stavbinsko društvo v Ljubljani.) Zanimanje za to novo, občekoristno podjetje je toliko, da utegne biti v kratkem podpisana svota 200.000 gl.

(Potres.) Pred Binkošti je bil precej močan potres na Dolenjskem od Novega mesta do Št. Jarneja. Opeka je padala s streh. Dokaj močan potres je bil binkoštni pondeljek v Ljubljani. Potresi so bili prejšnji teden na gornjem Štajerskem. Zelo hud potres pa je bil 10. t. m. ki se je čutil skoro po vsem Slovenskem. V Ljubljani so komaj pričete šole takoj zopet razpustili.

(V Ribnici na Dolenjskem) snujejo slovensko gasilno društvo.

(Tečaji za zeleno cepljenje v Krškem.) Kmetijska podružnica v Krškem bode sledeče dneve v svojih vinogradih podučevala, kako se ameriške trte na zeleno cepijo: v pondeljek, 17. junija (vinogradnike iz krške župnije), v torek, 18. jun. (vinogradnike iz sv. duške župnije), v sredo, 19. jun. (vinogradnike iz leskovške župnije), v četrtek, 20. jun. (iz studeniške in drugih župnij tega okraja). Te dni se bodo tudi 135 vinogradnikom razdelile denarne podpore, katere je slavna kranjska hranilnica za to leto poslala. K temu tečaju utegne priti tudi potovalni učitelj, g. Gombač. Avstrijsko vinorejsko društvo je dovolilo 20 gl. za darila meščanskim učencem, kateri se bodo pri cepljenju odlikovali.

(V Krškem) ima v nedeljo, 23. t. m. katoliško-politično društvo za Dolenjsko, javen shod.

(Vinarstvo.) Neumorno delujoči podružnici c. kr. kmetijske podružnice v Št. Jarneju je podelil deželni odbor 120 gl. v pokritje stroškov za ameriški vinograd, katerega je letošnje leto zasadila v ta namen, da bodo nje članovi dobivali dobrih in primernih cepljenih trt, ključev in bilf. Ker vsi odločilni faktorji prav resno pospešujejo nove trtne nasade in se tudi prebivalstvo zanima za nje, je popolnoma upravičena nada, da bode naše vinstvo v nekoliko letih tako cvetoče in dobičkanosno, kakor je bilo nekdanj.

(Premovanja konj) bodo letos na Kranjskem: Dne 3. septembra v Lescah, 4. sept. v Kranju, 5. sept. v Kamniku, 6. sept. na Vrhniki,

7. sept. v Ribnici, 9. sept. v Št. Jarneju in 10. sept. v Trebnjem.

(Z Blok pri Ložu) se nam poroča, kako je ondotni g. kaplan silno delaven za blagor kmetijstva v ondotni okolici.

(Iz Idrije) se nam poroča, da je ondotna posojilnica s hranilnimi vlogami tako dobro obložena, da je mogla še druge sestre po Slovenskem s precejšnjimi svotami založiti.

(Iz Vipavskega) se nam poroča, da poljski pridelki v obče še dobro stojé, čeravno se je tudi v tej dolini vse za mesec dnij zakasnilo. Okoli Slapa zasajajo pridno nove vinograde in škropijo stare in nove vinograde pridno z bakrenim vitrijolom, ker se boje škodljive peronospor, ki se je žali Bog, letos že zgodaj prikazala. V trgu je pa letos druga peronospora, namreč na nekaterih omikanih tržanih, ki se med seboj radi malenkostnih stvari tožarijo, da je grdo.

(V Sežani), kjer je središče kraške trgovine, pozdravljali so omikani domoljubi, trgovci in kmetovalci z veseljem ustanovitev posojilnice, ki bode še bolje pospeševala denarni promet, ki je bil že do sedaj zelo velik.

(Slovenske posojilnice in hranilnice l. 1894.) Tolminska posojilnica je imela že v prvem letu svojega poslovanja, prav za prav samo v 8 mesecih že 144.282 gl. prometa, 178 gl. čistega dobička in koncem leta je založila že v rezervni fond 379 gl. — Posojilnica v Žalcu je imela lani 206.216 gl. prometa, 2.201 čistega dobička, 16.326 gl. posebnega rezervnega fonda in 3.228 gl. splošne prihranjene zaloge. Posojilnica na Slatini je imela lani, v svojem 11. upravnem letu 16.748 gl. prometa, 308 gl. čistega dobička in 1.677 gl. rezerve. Posojilnica v Gornji Radgoni je imela v svojem 3. upravnem letu 89.702 gl. prometa, 733 gl. čistega dobička in 2.500 gl. rezervnih fondov.

(Hmeloreja na Tolminskem.) Nedavno je šel iz Žalca, kjer se s prav dobrim uspehom pečajo s pridelovanjem hmelja, izvedenec v Tolmin. Delale se bodo poskušnje, bi se li ne dala hmeloreja uvesti tudi na Tolminskem, kar bi tamošnjim prebivalcem dajalo lep dohodek, ako se poskušnje posrečijo.

(Nabrežina.) Tukaj se snuje društvo za olepšanje Nabrežine.

(Iz soške doline pri Ročinju.) Letina v naših krajih obeta vsaj nekoliko gledé na slaba poročila iz drugih krajev. Črešenj je veliko, tudi družega sadja bo nekaj. Trti, ki itak nekoliko hira in ki daja znani „cebedin“, je letos že toča precej škodovala. — Tudi v naši okolici je sploh govorica o železnici, in želja po njej splošna.

(S Krasa) nam popotnik poroča, da imajo ondotni obrtniki na svojih kazalnih v obče lepe in pravilne slovenske napise, in to v veliko večji meri, kakor n. pr. Slovenci na Dolenjskem in Spodnjem Štajerskem.

(Iz Tolmina.) Naša posojilnica pošlje še le kratek čas, nekaj čez leto dni, pa ima prav dobre vspehe. Podpira celo javne denarne zaloge. — Pri nas gojé zdaj upanje, da bi se slovenski oddelek moškega učiteljskega v Kopru k nam premestil. Tudi o Predelski železnici se veliko govori. Na svoje letovišče je k nam došel baron Winkler, bivši ces. namestnik kranjski.

(V Ajdovščini) na Primorskem je društveno življenje kaj dobro razvito; bralno in pevsko društvo „Edinost“ se dobro drži, in posojilnica ki deluje še le kach 8 mesecev, napravila je že veliko prometa.

(S Predila) nam poroča popotnik z dne 31. maja: Prijetno je zdaj na tem našem prelepem gorskem sedlu, v bližini očeta Mangarta, ki ima še belo kapo. Prijetno je tu, ko je na cestah v senci še nekoliko snega, a nad cesto cvete že „rododendron“. Pred nekaterimi dnevi pa je bilo še nevarno, ko so se ob koroški strani plazovi snega in peska vsipali na cesto. Vsled tega se je gorenja cesta še le zdaj prometu izročila. Lep vtis delajo na človeka: Rabeljsko jezero s trdnjavo na koroški in trdnjavo s Hermanovim spomenikom (je padel v boju zoper Francoze 9. maja 1809) na kranjski strani. — Predil je oddaljen od Celovca $8\frac{1}{10}$ myr., od Trsta $14\frac{3}{10}$ myriametrov.

(Potres na Goriškem) o Veliki noči ni bil tako hud, kakor na Kranjskem, vendar je zapustil nekaj sledi; v Gorici se poznajo malen-

kostne škode, v Rifenbergu je pa grad močno poškodovan, v Ajdovščini nektere hiše malo; v soški dolini in na Krasu ni škode.

(Iz Kobarida na Goriškem) se nam poroča, da so duhove bile občinske volitve 30. t. m. v tem trgu zelo razburile; navskriž so si bile stranke največ radi hiše, v katero naj bi prišlo bodoče sodišče v Kobaridu, katerega že komaj pričakujejo.

(Iz Komna.) V tem trgu je narodna zavest precej zanemarjena. Ondotni narodnjaki imajo sicer „Bralno društvo“, a ono ima kaj malo članov. V tem trgu silno slabo vplivajo v tem oziru nekateri uradniki in trgovci italijanske narodnosti, kateri vse preveč svojo italijanščino v družbo in urade silijo, kar je v takem slovenskem kraju, kakor je Komen, gotovo neprimerno in tudi nepostavno. Kar se mi je v tem kraju najbolj dopadlo, to je c. kr. drevesnica za vzgojo iglnatega gozdnega drevja; kar pa tujca in menda tudi domačina najbolj jeziti mora, to je ostudno piskanje tržkega pastirja, ko kliče zjutraj čredo na pašo. V ta namen rabi namreč najslabšo in najostudnejšo piščalko, da slabše zadnji pastir v italijanskih Abrucach, kjer so te piščalke (Dudelsackpfeife) doma, imeti ne more.

(Trtna uš) je začela polagoma razjedati tudi najboljše vinograde v spodnji vipavski dolini okoli Rihemberga, Dornberga, Prvačine i. t. d.

(Tržaška posojilnica) se, kakor se nam poroča, kaj lepo razvija, tako, da že druge posojilnice, osobito v Istri z denarnimi sredstvi zalaga.

(V Gorici) so črešnje obilo obrodile; dobé za nje veliko denarja, pa večji del dobička vtaknejo v žep judje, ki jih skupljujejo, ko ni sadjarske zadruga, ki bi to lahko v roke vzela, kakor n. pr. na Slapu pri Vipavi.

(Sviloreja na Goriškem in v Istri.) Na Goriškem bode letos za četrtno manj svilodov nego lani, v Istri pa še manj. Svilodni trgi se prično okolu 17. junija. Cena ne obeta navzlic temu nobenega poviška proti lanski, kar bode zopet hud udarec za svilorejce.

(O razmerah beneških Slovencev) nam poroča popotnik, da je ondi gledé narodnosti jako na slabem. Njih duhovniki ne znajo toliko slovensko, kakor pri nas šolski dečki; mesto učiteljev imajo največ le italijanske učiteljice, katere nič slovenski ne uče. Nastavljati moških moči radi tega nočejo, ker bi ti utegnili vendar le kaj za slovenski jezik storiti, ker so ga nekoliko zmožni. Rezijanske učitelje pošljejo radi tega med pristne Lahe.

(Civilne matrike na Reki.) Madjarska vlada hoče tudi na Reki vpeljati, da bi se matrike, kot kratne knjige i. dr. vodile od državnih uradov ter se tako vzele iz rok duhovščine. Velik razpor pa je nastal v reškem mestnem svetu zaradi tega, ali naj bi se matrike vodile v madjarskem jeziku, kakor želi vlada, ali pa v italijanskem, kot zahteva mestni svet reški. — Na hrvaščino se seveda zopet prav nič ne ozirajo.

(Letošnje poletenske nevihte) in nalivi so že povzročili mnogo nesreč na raznih krajih Avstrije, posebno okolu Dunajskega Novega mesta, okolu Šopronja (Odenburga) na Ogerskem, na Salcburškem, na Moravskem. Velike hiš in ljudi je pokončanih po teh krajih.

Druge avstrijske novice.

(Delegacije), ki na Dunaji zborujejo, je cesar milostno sprejel. Skupni stroški obeh državnih polovic, za katere mora zlasti naša polovica veliko preveč plačevati, sicer naraščajo, kakor tud. stroški za vojsko; vendar se stvari precej enakomerno razvijajo, ker je Avstrija zdaj z vsem sosednimi državami dobro sporazumljena.

(Volilna preosnova.) Kakor se glasi predlog dotičnega odseka v državnem zboru, namerava se število državnih poslancev za 47 pomnožiti. Volili bi te poslance majhni davkoplačevalci in delavci. — Ta novi volilni red bil bi velika krivica državljanom in nobena stranka v državnem zboru ni zadovoljna z njim. Več govorimo o tem v uvodnem članku.

(Volilna pravica.) Po novem načrtu bodo mali davkoplačevalci volili med drugimi po jednega poslanca: Gorenja Avstrija, Koroška, K r a n j

ska, Bukovina, Šlezija, Predalska, Goriška, Istra, in Dalmacija. Po teh kronovinah bodo mesta in trgi volili skupno s kmečkimi občinami in posredno. Štajerska dobi 2, Češka 5, Gališka 8, Dolenja Avstrijska 2, Moravska 3, Tirolska 2. V teh kronovinah se razdele mandati med mesta in trge in kmečke občine. V mestih in trgih bodo volili — kakor že rečeno — neposredno, po kmetskih občinah posredno. V skupini delavcev bodo volili tudi indirektno ali posredno. Ta določba razburi izvestno vse delavske kroge, ne gledé na pritlikovo malo mandatov, pripoznanih delavstvu. V tej kuriji bodo volile: Češka 4; Dalmacija skupno s Kranjsko, Istro, Goriško in Trstom jednega; Gališka 1; Dolenja Avstrijska 3; Gorenja Avstrijska skupno se Solnograško in Tirolsko 1; Štajerska s Koroško 1; Moravska 1; Šlezka vкупno s štirimi političnimi okraji Moravske 1.

(**Naučni minister**) je izdal na gimnazijske profesorje ukaz, naj ti lepo z dijaki ravnaajo.

(**Trgovinski minister**) grof Wurmbbrand je obiskal v spremstvu cesarskega namestnika praško razstavo. Med posameznimi predmeti se mu je najbolj dopadla slovanska vas. Po dveurnem bivanju je zapustil minister razstavo ter izrekel namestniku svojo popolno zadovoljnost.

(**Za slovenski jezik**) na vseučiliščih v Gradcu in na Dunaji sta se v državnem zboru krepko potegnili slovenska poslanca Klun in dr. Gregorčič in terjala, da bi se na teh šolah, kjer je veliko slovenskih dijakov, tudi na slovenščino oziralo. To je možato zahtevanje; žalibog je bil poslanec Klun svoj predlog kmalo odmaknil, ko sta bila naučni minister in poročevalec dala nekaj sladkih obljub.

(**Pomoč po potresu poškodovanim**). V državnem zboru je davčni odsek vladno predlogo spremenil v dveh točkah, da je namreč davčno polajšavo razširil na vse po potresu oškodovane kraje na Kranjskem in Štajerskem in da je dovolil 18letno davčno prostost za Ljubljano za vse nove zgradbe ali prezidave, ki se bodo gradile v tekočih petih letih, brez razločka ali so provzročene po potresu ali ne. Ta zakon se je soglasno vsprejel.

(**Razpust državnega zbora**). Nekateri odlični gospodi v Hohenwartovem klubu prorokujejo, da se v kratkem razpusti državni zbor.

(**Zavarovalno društvo „Austrija“**) je tako slabo gospodarilo, da ima veliko primankljaja. Da se ta pokrije, naložilo bode menda zavarovancem veliko večjo zavarovalnino.

(**Mladočehi se v državnem zboru**) kot levi bojujejo zoper neprijazni jim vladni sistem; zdaj zavlačujejo z dolgimi govori v nemškem in češkem jeziku dolgočasni tek davčnih razprav. Radi tega se nič ne ve, kakošen konec bodo imele te in druge razprave; leto bode menda prej pri kraju, kakor se bode državni proračun dognal.

(**Iz praške razstave**). Med posameznimi predmeti vsakemu ugaja: stara Praga iz 15. stoletja, češka vas s cerkvico in ameriška razstava. Močno se skrbi obiskovalcem za zabavo. Ameriški Čehi so razstavili svojo prvo cerkev. Lesena je, majhna, a mnogo v njej najdeš — to namreč, kar popira njih obstanek: vera, šola, časopisi in društva.

(**Nova banka v Zagrebu**) se snuje pod imenom „Hrvatska pučka banka v Zagrebu“. Glavna naloga novi ljudski banki je povzdigniti agrarni kredit, podpirajoč posebno male posestnike. Pečala se boče pa tudi z bančnimi posli vsake vrste in dajala predujme na raznovrstno blago in dragocenosti.

(**Madjarskih dobrot**) se Madjari in drugi narodi na Ogorskem branijo. V proslavo ogerske 1000letnice (od kar so se na Ogorskem naselili), ustanovil bi naučni minister rad letos 200, in drugo leto 200 madjarskih ljudskih šol, a občine nočejo nič slišati o tem. Seveda, Nemadjari ne morejo z vspehom rabiti madjarskih šol.

Ogled po širnem svetu.

(**Italijanski parlament**) otvoril je kralj prestolnim govorom, v katerem je naglašal, da bode parlamentu v prvi vrsti razpravljati o urejenju financ.

(**Srbskemu bivšemu kralju Milanu**) se godi v Parizu jako slabo. Denarja nima, srbske

državne blagajne so prazne, kredita pa ni nikjer nič. Najhujše zlo pa je, da stari upniki veselega razkralja neusmiljeno preganjajo.

(**Hud potres**) je bil nedavno v Paramitiji v Epiru na Grškem. Bil je hujši nego ljubljanski. Rušujoče se hiše so ubile 50 ljudi, in nad 150 ljudi je pa težko ranjenih. Mnogo jih pa pogrešajo. Močne potrese so imeli tudi na otoku Zante.

(**Na Angleškem**) in v Severni Ameriki je letos neznosna vročina.

(**Potres okrog Florence**) pred Binkošti in zopet po Binkošti je napravil veliko škodo.

Dopisi.

(**Novacerkev**. (Izlet šolske mladine v Novicerkvi) Zadnji torek v majniku, namreč 28. imenovanega meseca, bil je v pravem pomenu besede praznik naše šolske mladeži. Zbrala se je okoli osme ure zjutraj v šolskih prostorih, in proti devetih smo ubrali lepo pot na Novake in Straže pod nadzorstvom učiteljstva; te čedni vasi razprostirata se po prijaznih gričih na severnej strani Novcerkve. Kako junaško korakali so nosači zastav, kakor bi imeli bojne prapore v rokah (zastave bile so štiri; poleg cesarske vihrale so tudi štajerska in dve drugi, ki smo jim rekli, da ste tro trobojnice —); a srečne čutili so se i drugi otroci, kar smo jim brali z njih veselih obrazov. Prepevali so vesele pesmi, n. pr. „Majnikova pesem“, „Avstrija moja“ i. dr., a vmes so pozdravljali „živio Novacerkev, živio Celje“ itd., kraje, ki so se odpirali našim očem in se razprostirali pred nami. Prišli smo tako visoko, da smo videli celo nekaj krajev v Savinjski dolini, n. pr. prijazne Griže. Lepo priliko smo imeli, kazati otrokom kraje, ki se jim ne morejo nikoli prav živo predočiti na šolski plošči posebno v početnem pouku zemljepisja ne; dana nam je bila prilika, pojasnjevati razne domovinoslovske pojme, s kratka opazovati krasno naravo pod milim nebom.

Pot na Novake in Straže hodil je posebno rad naš nepozabni Slomšek, ki je živel svoje dni v Novicerkvi, na kar smo opozorili izletnike. — Na Novakah prišli smo tudi do istega mesta, vinograda, kjer je skoval naš pesnik „En hribček bom kupil“, pesem, jako veselega značaja, kojo pozna že vsak slovenski otrok, kojo so peli gotovo tudi v vsaki kleti po Slovenskem „vinski bratje“. — Tam smo se nekoliko odpočili in smo zapeli vse kitice priljubljene pesmice, a ob koncu zaorili smo kakor „iz mnogih gri“ — „slava Slomšku!“ (otrok bilo je okoli 200).

Po senčnatih gozdih prikorakali smo v Socko (Soteska), v vas, razprostirajoča se ob obeh straneh vitanjske ceste. Tukaj je treba pokrepčila. Delili smo otrokom jedi in pijače, pri katerem precej težavnem poslu so nam pomagale častite gospe in gospodičine iz Novcerkve, za kar jim izrekamo na tem mestu najtoplejo zahvalo.

Otroci so peli in igrali ter rajali po trati, da je bilo kaj! — Priredili smo tudi več iger z dobitki; temu je pripomogel največ g. Križan, oskrbnik grajščine v Socki, ki nam je razodel že s svojo besedo — posebno pa z dejanjem svojo ljubezen do nežne mladine: poleg znatnega doneska za veselico dal je denarja za 25 dobitkov po 10 kr. — Mladina ve mu pa tudi hvalo; ko se nam je bližal blagi mož s svojega doma, hrumeli so mu nasproti otroci z banderami in ga pozdravljali z burnimi živio-klici. — Čast, komur čast!

Ko se je mladina razšla na vse strani, zbrali smo se pri mizi drugi, ki smo bili do zdaj „otroci — otroci“. — Nadučitelj, g. Fran Leskovar, izraža svoje veselje nad tem, da se je jako lepo število starišev vdeležilo te veselice in jih vzpodbuja, da ostanejo i v bodoče prijatelji šole. Zahvali se tudi za vse doneske za veselico, da se je sploh mogla tako obnesti. Gosp. Hrabroslav Žmavc, začasni učitelj v Novicerkvi, nazdravi g. Leskovarju, ki se je največ potrudil, da bi se obnesel „praznik naše ljube mladine“ sijajno, napije nadalje navzočim, ki so resno pokazali zanimanje do šole — z darili in z udeležbo, — povdarja koncem še živo potrebo vzajemnega, skupnega delovanja šole

in domače hiše. G. Gorečan, zaveden mož, odzove se s primernimi besedami. — Ker smo imeli godbo, smo se nazadnje celo sukali „v potu svojega obraza“. — Bil je to prijeten dan za nas, dan, ki ostane posebno nežni mladini v hvaležnem, prijetnem, večnem spominu. Vsem podpornikom in darovalcem „još jedan put“ — hvala! —

(**Iz Št. Jurja ob juž. žel.** (Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) zborovalo je zadnje pot v Št. Jurji ob juž. žel. Bilo je 4. junija, ko smo se zbirali dopoldne v prijaznem trgu; deloma smo se bratski pozdravljali že na kolodvorih, posebno na celjskem, kjer se stekate južna in državna železnica. Toda savinjski vlak pripeljal nam je le par udeležencev, ki so doma neki tam „pol ure od Žalca“. Bogsigavedi — kaj je s temi Savinjsčani; zdi se mi, da je i „narodni Žalec neki tam v Savinjski dolini, pa niti jedna „žalska krščanska duša“ nas ni razveselila s svojo udeležbo. — Za zborovanje določen je bil primeren dan, katerega so prosti „nedeljski učitelji in učiteljice“ in večinoma tudi gg. učitelji orglavci. Prišežem pri živem Bogu, da vam ne „razveže“ te lahkomišelnosti niti sv. Kvirin niti sv. Optat, katerima svetnikoma je bil posvečen binkoštni torek, dan našega zborovanja!

Preidimo zopet k stvari! Ne bom popisoval podrobneje, kako je drdral „lukamatija“ z nami proti našemu cilju, Št. Jurju, omenim samo mimogredé, da nam je bilo že takrat prav vroče. Dan bil je krasen, za zborovanje kaj ugoden. Lahkomiselnežem bilo bi menda ljubše deževno vreme, kar je to kaj tehten vzrok, da se človek „ne more“ udeleževati zborovanj, — pa zdaj so ostali „na suhem — na cedilu“.

Vendar se nas je bilo zbralo lepo število v poslopji deške šole; raz streho plapolali ste cesarska zastava in trobojnica, ki ste vtisnile našemu sestanku in slavnosti naši še veliko večjo svečanost. Pred zborovanjem so imeli pevci skupno pevsko poskušnjo, in okoli pol 11. ure odтвори predsednik, g. Tone Brezovnik, zborovanje s srčnim pozdravom na vdeležence, pozdravi še posebej nove tri ude, o katerih upamo, da nam ostanejo i zvesti. Spomni se v iz srca izvirajočih in v srca segajočih besedah zaščitnika naših šolskih postav in šolstva našega sploh, presvitlega cesarja Franca Josipa I.; na njegovo pozivanje vstanejo vsi raz sedežev in zaorijejo s predsednikom trikratno „slava!“ — Vstali smo v tej priliki s posebnim navdušenjem, a v drugo — s potrjim srcem. Veljalo je to umrlemu Vojtehu Ribnikarju, predsedniku „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“, s kojim smo zgubili delavnega kolega, nemahljivega, vzornega moža, ki je, rekeli bi, nenadomestljiv za naše razmere.

Z velikim veseljem pa pripozna g. predsednik, da vlada pravi duh v nas, ker se nas je odzvalo povabilu odborovemu tako lepo število. Pravih udov bilo nas je 28, gostov šmarijskoroškaškega in bistriškega učiteljskega društva pa 16, torej vseh skupaj 44. — G. dr. Ipavc, šentjurski župan, počastil nas je s svojo prisotnostjo, in tako je imelo zborovanje še lepše lice. Predlog g. predsednika, da bi se naša vdanost do presvitlega cesarja, bivajočega ravno isti dan v Gradcu pri svečanosti vseučilišnega poslopja, objavila brzojavno na najvišje mesto, sprejel se je jednoglasno, in g. župan je obljubil, to željo izpolniti takoj uradnim putem. Koncem nas še g. predsednik vzpodbuja k vzajemnemu, vztrajnemu delovanju, ki bo potem sigurno — plodunosno.

Zdaj sledi pevska točka. Pevci so zapeli vrlo dobro, da so morali dotično pesen ponoviti na obče zahtevanje. — Tajnik, g. Brinar, prebere zapisnik zadnjega zborovanja, koji se sprejme z opomnjo, da je poleg g. Kodermana i g. Vrečer, nadučitelj, zvest ud vseh 25 let obstanka našega društva. Želimo, da bi obhajala oba tudi 50letnico!

Predsedništvo sprejelo je dva dopisa, izmed kojih nas zanima posebno oni od sl. okr. šol sveta, tičoči se hospitovanja nadučiteljev v dotičnih šolah. — Iz njega je razvidno, da ni nadučitelj nikakor zavezan, hospitovati

recimo vsak mesec jedenkrat, kakor nekateri trdijo in celo zvršujejo, marveč kolikor mu čas dopušča, torej nedoločno. Toliko v pojasnilo!

Nato nastopi gosp. Stukelj in predava „Živa beseda — živa voda“. Predavanje bilo je jako zanimivo; podaval nam je razne pripomočke, s katerimi se učenje materinega jezika najbolj pospešuje. Jedno najboljših sredstev je „živa beseda učiteljeva“, in gosp. predavatelj nam je to tudi pokazal že v svojem živem govoru praktično. — Kaj več o tem predmetu govornikom brali bomo znabiti na drugem mestu. Ob koncu predavanja vsestransko odobravanje!

G. Kurbus, učitelj v Št. Jurji, podaval nam je zemljepisno — zgodovinsko črtico trga Št. Jur, kar nas je jako zanimalo, posebno iste, ki tega kraja še poznali nismo.

Iz naše vprašalne škrinjice prebral nam je g. predsednik pismo, v katerem obsoja dotični pisec uredništvo nekega našega lista. Sklep bil je ta: pismo se naj pošlje dotičnemu uredniku samemu.

Po zborovanji, ko je ura že eno odbila, mahnili smo jo v gostilno „Pri Nendlu“, kjer smo skupno obedovali. V tej krčmi občudovali smo tista „slovita vrata“, skozi katera je jeklena pest slovenskih kmetijskih možakov pometal nekoč „prečastite gospode šulferajnce“ pod milo nebo na hlad, ker so jim vsiljevali „prekoristno novo šolo po nemškem kopitu“.

V našo sredino prišel je tudi gosp. Niko Ripšl, zdravnik in načelnik kraj. šol. sveta, in pozneje opetno g. dr. Ipavc. — Vsi smo se čutili prav srečni, in kakó se tudi ne bi tovariši, kolegi med seboj! Ni bilo nobene napetosti, vsak bil je prost, da je govoril in izgovoril po volji, kar mu je polnilo srce. G. predsednik je dal s svojim pozdravom tako rekoč „duška besedam“, in vršila se je napitnica za napitnico. V imenu Šenjurčanov nazdravi izletnikom g. N. Ripšl. Gosp. predsednik podal nam je živo in jasno vso zgodovino našega društva od postanka njegovega (1870. l.) do sedanjosti; 16 let je govornik sam njegov ud, pa še več nego toliko let nam ga Bog ohrani! G. Gradišnik povdarjal je narodnost našega ženstva kot živo potrebo za naše razmere. — Tega ni govoril „praznim stenam“, kajti ženstvo je bilo boljše zastopano kakor včas: zborovanja in obeda vdeležilo se je nekaj gosp. in gospodičin tovarišic, kar nas je srčno veselilo. Upamo, da ne bomo imeli nobenega zborovanja več, izvzemši, če bo „slabo vreme“, ki se ga ne bi vdeležilo vsaj par cenjenih koleginj. Ne držite rok križem, temveč skupno potegujmo se za sveto stvar, če hočete z nami i skupnih pravic! —

Pozabiti ne smem pevcev, ki so izvrševali izborna svoja naloga: tenoristi peli so ko slavci, basisti liki „skrokani krokarji“. Prvi niso sigurno vsaj eden teden pred zborovanjem niti pušili niti pili kaj drugega, ko vodo, o poslednjih ne govorimo (ker je bil prejšnji dan binkoštni pondeljek, 3. junij, ko se še „da živeti“!) Tako se je vršil in končal naš sestanek sijajno!

Na svidenje pri prihodnjem zborovanji, dné 14. julija v Celji!

„Potovalni učitelj.“

Veliknedelja. V nedeljo pretresalo je pokanje možnarjev velikonedeljsko zidovje, zraven slišali smo nemško trobento novega iz samih slovenskih fantov obstoječega nemškega „fajerbera“, ki je v zvezi z možnarji naznanjala strmečemu svetu in nepremišljenim Slovencem, da sedaj ko bode nemška straža pri Veliknedelji varovala naše slovenske koč, z mogočno nemško komando, smemo vendar enkrat brez skrbi podati se k počitku. Vsaj vemo sedaj, da ko se bode zaslíhal trombe glas, in na to mogočen; „Habt acht, Feuer, itd.“ nemškega „komnana“ bode vsak požar že zaradi strahu pred mogočno nemško komando ugasnil kot bi pihnil, ker ima tudi požar pred nemščino neki vragov „rešpekt“, in da bode vode naletelo na gorečo koč, kakor ob času občnega potopa, in da si smejo velikonedeljski Slovenci zgraditi barke, kakor nekđaj Noe, da se bodo umaknili neizmerni vodi, šviga-

jočej iz nemških brizgalnic. Veliknedelja postala je nakrat sloveč kraj. Trojica velikonedeljske inteligence (?) razsodila je, da slovenski jezik za povelje ni sposoben. Kar taki modrijani razsodijo to moramo mi „nevedni“ Slovenci kar kleče sprejeti, ki še toliko razuma nimamo, da bi znali, da se brez nemščine ne da požar pogasiti.

Ti možje sicer domačini, a od mladih nog na tujem, sešli so se nakrat pri Veliknedelji, iz vseh treh jutrovih dežel, da bi sedaj darovali novorojenemu detetu nemškutarstva.

O ko bi Vi gospod urednik enkrat videli naše korenjaške slovenske fante in može, pardon, hotel sem reči „feuerwehrmitgliede“ to bi se divili nemščini koju oni govoré.

Pa še pozdravljajo se inače kakor drugi ljudje, ker drugače bi nihče ne znal za njih modrost, jaz sem poslušal, poslušal, in sem si mislil bes te lopi kaj neki to pomeni, ko sta se dva izmed „fajerberov“ srečala, ter izustila neke nemške besede eden proti drugemu, še le čez dolgo sem uganil, da je bil to pozdrav. Razločiti pa nisem mogel ali je rekel „Heul gut“ ali „Eilgut“ ali „Gut heul“ toraj sem pa, ko sem pretuhtal celo stvar, prišel do zaključka, da se ta pozdrav mora glasiti „Eilgut“ iz tega vzroka ker naši „feuerwehrmani“ hočejo tako naglo priti na pogorišče, kakor če kdo pošlje kako blago s pošto na drugi kraj, kot „Eilgut“.

Iz Maribora. Cenjenim društvenikom „Del. braln. in pevskega društva v Mariboru“. V predzadnji „Domovini“ obljubili smo prirediti dné 3. junija veselico. Društveniki so se gotovo vsi zelo razveselili te novice, ker nismo imeli nobene veselice že od 6. januarja do današnjega dné. Danes pa moramo prositi zopet, da se nam ne zameri, ker na binkoštni pondeljek nismo mogli prirediti veselice, kajti nepričakovano se nam je protipostavila ovira, koje ni bilo možno premagati. Mislili smo namreč napraviti skupen društven izlet v Ruše, kjer tamošnje bralno društvo priredi lepo zabavo v korist Ljubljčanom, ktere je velikonočni potres tako hudo onesrečil. Ker toraj izlet ni bil mogoč, sklenil je odbor v seji dne 28. majnika, da naj bode prihodnja veselica v nedeljo 16. junija, ktera bi se naj priredila kolikor možno sijajno, da se društvenikom in drugim mariborskim rodoljubom zopet obudi veselje do društva. Kje da bode veselica, tega odbor še ni mogel določiti, ker je treba še poizvedeti za primerne prostore, naprositi si pa tudi moramo še izurjenih moči, koji bi blagevolje sodelovali pri veselici. Vse to bode poravnano in prirejeno in društveniki dobé „vabila“ pravočasno v roke. Prosimo pa tudi društvenike, da opozarjajo svoje prijatelje in znance na prihodnjo veselico, da nam pripeljejo kolikor mogoče gostov, seobno tacih, koji bi radi pristopili k društvu.

Nadalje še nam je zabeležiti, da nekteri društveniki godrnjajo zoper povišanje mesečnega doneska. Povedati moramo toraj, da smo poprej mnogi udje plačevali ne samo po 20, temveč po 50 kr. mesečnine, časnika pa nobeden ni dobival na dom, kakor sedaj. Še enkrat ponovimo, da je zvišanje mesečnega doneska bilo potrebno, ker drugače bi nam kmalu zmanjkalo denarja, in to veste sami, da brez denarja je nemogoče vsako podjetje, vsako društvo.

Dragi društveniki! Petintrideset krajcarjev na mesec, to res ni tako strašansko veliko, da bi ne zmoget tudi najslabše plačan delavec. In zakaj bi s to malo svotico ne polagali malega daru na oltar domovine? da se naše doseđaj še celo ponesrečeno slovensko prebivalstvo začénja zavedati, da le samo služi po hlapčevsko tujemu gospodu, sámo pa se ne povzdigne do nikake gospodarske samostalnosti. Ali zamoremo tajiti, ali ne bodemo kmalu spoznali, da je vse imetje, vso premoženje, ves denar pri nas le v tujih neslovenskih rokah, ter da Slovenec nima nič, da služi le kot hlapec, dekla, komij, kuharica, postrežnica, kot navaden rokodelc in dninar, ne za sebe, temuč tistemu, ki ima premoženje, ki ima denar, pa taisti ni Slovenec ampak Nemeč. Skoraj vsi delavci pri nas so slovenski, malo je drugih, in tujci si s pomočjo slovenskih rok kupičijo bogastvo, ubogi delavec pa komaj toliko zasluži, da sebe in družino borno preživi, pri-

hraniti si pa ne more nič za hude čase, ko ni dela, ko pride bolezen.

O vsem tem podučiti slovensko delavstvo, razširjati spoznanje njegovega bednega stanja, opominjati ga k varčnosti, da si opomore, da si pribori toliko, da bode obvarovan najhujših stisk, koje pridejo za delavca največkrat nepričakovano in ga poterejo tako, da mu je obupati, to je poleg utrjenja slovenske narodne zavednosti naloga našega društva, dosedanji udje ostanite mu zvesti, pridobivajte mu novih udov in sažirjajte naš društveni list „Domovino“.

Razun določila veselice sklenil je odbor še sledeče:

1. Mesečni donesek se ne bode več pobiral po hišah, temveč udje se prosijo, da se do 10. vsacega meseca potrudijo k blagajniku g. Kregarju v Gosposki ulici in tamkaj plačajo. Razun tega bode prvo in drugo nedeljo v mescu sprejemal mesečnino za to določen ud v društveni sobi, Mühlgasse št. 11, in sicer od 9.—12. ure.

2. Do 1. julija t. l. naj se vse knjige prinesejo nazaj, ker se bode napravil novi zapisnik knjig in od dne 1. avgusta začénši bodo se zopet izposojevale.

Narodno-gospodarske novice.

Domača industrija.

Slovenci le počasi napredujemo v raznih podjetjih. Vse, kar kaj nese, je v tujih rokah. Mnogokrat je iznašel že Slovenec kaj posebnega, a ker ni imel potrebnega kapitala, dobil je podjetje tujec v roke in izkoristil vedo in moč našega ljudstva za svoj nikdar nasiteni žep.

Sedaj posrečilo se je jednemu naših rojakov gosp. Konrad Pauer-ju v Braslovčah na Štajerskem, iznajti perilni lug. Osoda mu je tudi toliko naklonjena, da mu ni treba iznajdbe prodajati tujcem, temveč je začel sam izdelovanje ter pošilja do raznih tvrdk sledeče pismo:

Najboljše za perilo je patentovani perilni lug. Soda, pepel in vsi drugi škodljivi pristavki so nepotrebni. Patentovani perilni lug prihrani mnogo mila, denarja in truda, dela perilo bliščeče belo, tudi če je po slabem pranju orumenelo ali se zaprlo. Ta lug je popolnoma neškodljiv, ne kvari nobene tkanine, kar je po mnogoletnih izkušnjah popolnoma dokazano. Brez časnikarske reklame in hvale se je povsod razširil in je v rabi v mnogih perilnicah, bolnišnicah, samostanih in pri zasebnikih z najboljšim vspehom. Vsaka gospodinja se prepriča pri prvem poskusu, da je patentovani perilni lug pravi blagor vsakemu gospodarstvu. Edin v svoji vrsti je tudi patentovani perilni lug za beljenje platna in preje, za čiščenje suknja, za odpravljanje madežev od masti, kakor tudi za leščenje in čiščenje tal in posode.

Navodila o rabi patentovanemu perilnemu lugu ni treba nobenega posebnega. Vsakdo lahko ostane pri svojem načinu pranja, samo, da je treba manj mila kakor drugače, ter se vzame mesto mila ali pepela patentovani perilni lug. Glavna stvar je, da se patentovani perilni lug raztopi v mlačni vodi, ter se kuha ob jednem s perilom. Perilo ne sme vreti dalje, kakor 10—12 m., da se odkuhana nesnaga zopet v njé ne zajé. Posebno je svetovati, da se tudi pri namočitvi perila malo patentovanega perilnega luga pridene. Na 5 litrov vode vzemi 10 dekagramov ali 1 komad po 3 kr. in na 100 litrov vode 2 kilograma patentovanega perilnega luga.

Književnost.

(„Izbrane pesmi.“) Založil Anton Funtek. — Pod tem naslovom izidejo 15. junija najlepše pesmi proslavljenega slovenskega pesnika. Obsegale bodo 10 tiskanih pol in izidejo kot 38. in 39. snopič „Slovenske knjižnice“. Ali tiskane bodo lično in na boljšem papirju. Ta krasna knjiga bo posvečena Ljubljani, kar pove prva pesem. Tiskala se bo v 1000 iztisih nad število naročnikov. Posamični iztisi se bodo prodajali le po 50 kr., a čisti dobiček se pošlje mestnemu magistratu ljubljanskemu v pomoč revnemu prebivalstvu. Ako se knjiga razprodá, dobi Ljubljana okoli 200 glđ. — Založništvo prosi prijatelje lepe slovenske pesmi in naše nesrečne Ljubljane, naj

bi zbirali odjemnike med svojimi znanci. Cena 50 kr. za tako knjigo je itak nekaj nenavadnega na slovenskem slovstvenem polju.

(Slovensko-nemškega slovarja) je izšel sešitek 20., ki prinaša slovsko gradivo od besede šesterorob do besede tvrzukati.

(Knjižnice za mladino V. snopič.) Ustanovila „Zveza slov. učiteljskih društev“. Izdajatelj in odgovorni urednik A. Gabršček. Cena 20 kr. — Te slovenski mladini jako primerne knjižnice izšel je peti snopič, ki obsega šest povestic. Jezik knjižici je v obče lep, gladek, in tudi tiskovnih pomot ne najdemo mnogo. Želimo le, da bi prišlo več izvernih povestic na dan.

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je moja iskreno ljubljena sestra

Josipina Zavolovšek

dne 28. maja 1895 ob 4. uri popoldne nenadoma v 32. letu starosti svoje v Gospodu zaspala.

Zajedno se zahvaljujem najiskrenejše vsem ndeležencem za obilno udeležbo pri pogrebu, za mnogoštevilne vence, kakor tudi za izredno sočutje.

Obžalovana od očeta, treh sester ter brata boji priporočena blagemu spominu in molitvi.

V Okonini pri sv. Frančišku v Gornjesavinski dolini. *Zalujoči ostali.*

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so pri pogrebu mojega nepozabnega očeta g. Ivana Vučina, dne 6. junija t. l. njemu zadnjo čast in ljubezen skazali, posebno pa slavn. „Slov. pevskemu društvu“ za prelepo ganljivo petje, izreka tem potom svojo prisrčno zahvalo.

Ljutomer, dne 6. junija 1895.

(101) 1

Franco Vučina.

Zahvala.

Pred štirimi leti zavaroval se je moj soprog Franc Hladnik, za slučaj smrti za večji znesek pri zavarovalni družbi „The Gresham“ v Londonu.

Po dokazu upravičenja do zavarovalnine izplačal mi je glavni zastopnik v Ljubljani gosp. Guido Zeschko takoj celi zavarovalni znesek, za kar se mu toplo zahvaljujem in priporočam zavarovalnico „The Gresham“ v Londonu za enake slučaje.

Logatec, dne 31. maja 1895.

(104) 1

Uršula Hladnik.

Vsem rediteljem kratkočasnih izletov, ljudskih in šolskih veselic i. t. d. priporočamo najgorkeje v naši zalogi iziši

Zabavnik

Zbirka družbinskih iger za v sobi in pod milim nebom. Nabral in izdal Anton Brezovnik, učitelj. — Cena 70 kr.

Ženitbena ponudba.

Uradnik 45 let star, brez otrok, s plačo 700 gl., bivajoč v mariborskem glavarstvu nekoliko na bregu, išče si nevesto, zmožno slovenskega in nemškega jezika, posebno iz celjske in mariborske okolice. Premožnje se nikakor ne zahteva, pač pa se želi, ako že ne popolnoma izurjena, vsaj deloma izučena šivilja, v starosti od 23 let naprej, ter lepega vedenja in dobrega srca, kar ima tudi od strani predlagatelja upati. Pisma naj se blagovolé do 25. junija t. l. na uredništvo „Domovine“ adresovati. Prosi se, če mogoče, fotografijo priložiti. Skrivnost je s značajem (karakterom) popolnoma zagotovljena. (103) 1

Karte za tombolo

na močnem kartonu in prebite, 1200 komadov za 24 gld.
600 " " 12 " 50 kr.
100 " " 2 " 50 "
prodaja trgovina D. Hribar-ja v Celji.

Gospodarskega opravnika

sprejme v službo podpisano vodstvo. Kdor ni kako nižjo kmetijsko šolo z dobrim uspehom dovršil, naj se ne oglasa. Nekdanji učenci deželne vinarske in sadjarske šole na Slapu, ali sedanje vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu imajo prednost.

Letna mezda znaša 360 gl. namestek za kurjavo 20 gl. Prosto je stanovanje, prosta svečava (petrolej) in užitek majhnega zelenjadnega vrta. Nastop službe dne 1. avgusta t. l. Prošnja poslata je do 15. julija podpisanemu vodstvu.

Vodstvo deželne vinarske sadjarske in poljedelske šole na Grmu, dne 24. maja 1895. (99) 3-2

Proda se iz proste roke

nova hiša pod hribom sv. Jožefa v Celji s tremi sobami v visokem pritličju, kleti, ter zemljišče za vrt. Natančneje izve se pri upravnistvu tega lista. (89) 3-3

Cementne izdelke

kakor: ploče za tlak cerkev, hodnikov, podstenj i. d. v raznih oblikah in barvah, stopnice, podboje za duri in okna, korita (kopanje) za hleve, cementne cevi vsake velikosti, predstavke za studence, podstavke za nagrobne križe, mejnike in vse drugo po dani meri in načrtu izdeluje

Jos. Mursa.

na Krapji pri Ljutomeru

in zaradi ugodneje železniške zveze s spod. Štajerjem, tudi v Središči na D. Ceniki zastoj. Prevzame tlakanje, betoniranje, kanaliziranje i. t. d. ceno in z jamstvom za trpežnost. (88) 5-4

Posestvo z zemljiščem v obsegu blizu 3 oralov in s hišo obstoječo iz 3 sob, kuhinjo itd., v bližini Rogaske Slatine, kakih 5 minut od iste, tik okrajne ceste, zaradi lepe lege za stavišče prav primerno, se proda pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pri upravnistvu tega lista. (90) 3-3

Dobro vino

belo ali rudeče, po gl. 15.50, 17.— in 19.— po 100 litrov na tukajšnji kolodvor stavljeno, prodaja v množini nad 50 litrov, ter se za obila naročila toplo priporoča

Kranjska vinarna v Ljubljani, 5-1 Slonove ulice št. 12. (102)

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina umetnin v Celji

„Sveta družina“, sv. Ciril in Metod in druge različne svete podobe

v oljnatih barvah in jeklorezih priporočam vis. čast. duhovščini, g. uradnikom, učiteljem, slavnemu občinstvu. Dajem tudi na mesečne obroke. Cena podobam 5, 6, 7 in 8 gl.

Podobe „Sveta družina“ brez okvira po 10, 15, 20, 25, 50, 60, 90 kr. in 1 gl.

Mladenič iz dobre hiše, prijazne zunajnosti išče službe v terški posamenterijskega ali manufakturne blaga v mestu. Kje? Pove uredništvo. (94) 3-2

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za žiljenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko: Dunaj, I., Giselstrasse 1., v družbeni hiši.
Filijala za Ogersko: Budimpešta, Franca-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1893 k. 131,435,657—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1893 „ 23,942,149—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848) „ 287,452,809—
Med letom 1893 je bilo od družbe izdanih 9633 polic v znesku „ 73,023,675—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdajanju polic in prijavnih obrazci dobe se brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 4 pri GVIDONU ZESCHKO-tu. (148) 12-6

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

uljudno naznanja, da bo od dne 15. novembra ordiniral vsaki dan za zobobolne od 9—12 ure dopoldne in od 2—5 ure popoldne.

v lastni hiši (191) 10-10

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji

Ustavlja umetne zobe in zobovje s zlato, kavčuk ali platino podlogo brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim ali graškim delu. To zobovje ne ovira čisto nič zvečenje ali govorenja. Manjkajoče zobne-krone namesti s zlatimi ali email kronam; plombovanje zob in vse zobne operacije izvrši brez bolečin in preskrbi za plombo najboljša sredstva, za katerih trpežnost garantuje.

(48) 20-8

Najboljše za stenice, bolhe, kuhinjske golazni, mole, živalske parasite in dr.

Zacherlin

deluje čudovito! Mori — kakor nobeno drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke, za to tudi po celem svetu kot jedino enake vrste slavno in priznано. — Njegova znamenja so: 1. zapečateni steklenica, 2. ime „Zacherl“.

(60) 12-7

Celje:	Traun in Stiger	Planina:	R. Grossler
	Alojzij Walland		Lud. Schescherko
	Viktor Wogg		F. Wambrechtsteiner
	Fran Janesch	Gornji grad:	Jakob Božič
	Milan Hočevar	Polčane:	Ferd. Ivanus
	Ferdinand Pellé		A. P. Krautsdorfer
	Josip Matijš		Anton Schweiß
	Anton Ferjan	Pristava:	And. Suppanz
	Friderik Jakovitsch	Brežice:	Fran Matheis
	L. Leo Hannak		Varelc & Umek
	Karol Gela, lekarna	Rajhenburg:	L. Rainhofen
	Fran Zangger	Zalec:	Adalb. Globočnik
Vranksko:	Ivan Pauer	St. Jurij:	Fran Kartin
Konjice:	Jurij Michay		J. F. Schescherko
Vojnik:	Fr. Zottl	St. Lovrenc:	Eljia Turin
Hrastnik:	Alojzija Bauerheim	Smarje:	Josip Wagner
	Konsumno društvo	St. Paul:	Norbert Zanier
	Josip Wonk	Trbovlje:	Konsumno društvo
Ljubno:	Fr. H. Petek		J. M. Krammer
Sevnica:	A. Fabiani		Fran Pollak
	S. F. Schalk		Rob. Stenowitz
	Ludovik Smole	Vitanje:	Anton Jaklin
	Zwenkel & Cmp.	Velenje:	Karl Tischler